

امام حسین (ع) در مسیر کربلا ضمن خطبه کوتاهی فرمودند:

همانا دنیا دگرگون و ناسازگار و ناآشنا گردیده، نیکی ها و خوبی هایش پشت کرده است، و از آن جز مقدار ناچیزی همچون ته مانده ظروف (غذا) باقی نمانده است، و آن نیز زندگی پستی همچون چراگاهی سخت و پرخطر است. آیا نمی بینید که به حق عمل نمی کنند، و از باطل دست نمی کشند؟! در چنین شرایطی بر مؤمنان شایسته و سزاوار است که مشتاق دیدار پروردگار (و شیفته شهادت و لقای خداوند) خود باشند. و من نیز مرگ را جز سعادت و شهادت و زندگی با ستمگران را جز ننگ و خواری نمی بینم. به راستی که بیشتر مردم بندگان دنیا (و زرخید مال و ثروت) هستند و دین و دیانت بر سرزبان و لقلقه لسان آنها است، و همچون آب دهانی است که بر روی زبانشان جاری است، و دین و دیانت را تا زمانی می خواهند که امر معاش و دنیای آنان به وسیله آن تأمین باشد، اما وقتی که بلا و امتحان در دین، مورد آزمایش قرار می گیرند، دین داران حقیقی بسیار اندک هستند. (۱)

۱- بحارالانوار، ج ۷۵، ص